

Управління запасами підприємства з використанням концепції контролінгу матеріалізується в інтегровану інформаційну модель, що дозволяє:

- планувати продаж і запаси;
- розраховувати страховий запас («аварійна поставка», ймовірне відхилення);
- управляти поточним запасом;
- планувати поповнення товарних запасів;
- планувати відвантаження (складання графіків);
- планувати роботу з постачальниками (вибір постачальників, базовий постачальник);
- планувати доходи;
- планувати витрати, необхідні для планування витрат на закупівлі;
- здійснювати перевірку і аналіз планів на достовірність, і коригування.

Всі вищевказані переваги контролінгового підходу дозволяють керівництву організації ефективно управляти товарними потоками, сприяти інтенсифікації трансформування їх в грошові потоки і тим самим забезпечувати платоспроможність, оборотність, фінансову стійкість, рентабельність і як наслідок – ділову активність.

Література:

1. Запаси в система постачання, виробництва і розподілу. Завдання логістики запасів в постачанні, виробництві та розподіленні. URL: <https://sdamzavas.net/1-31020.html> (дата звернення: 21.02.2021).
2. Стерлигова А. Н. Управление запасами в цепях поставок: учебник. М.: ИНФРА-М, 2008. 430 с.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Полтавченко В.І.

*Науковий керівник: Зацепіна Н.О., к.п.н., доцент
Національний університет «Запорізька Політехніка»*

На сучасному етапі розвитку туризм почав стрімко розвиватись і став масовим соціально економічним явищем міжнародного масштабу, швидкому його розвитку сприяє розширення політичних, економічних, наукових і культурних зв'язків між державами і народами світу. В Україні темпи розвитку туристичних послуг, нажаль, розвиваються не так стрімко, як у світі, в цьому свою роль зіграла і всесвітня пандемія вірусу COVID-19, яка нажаль не оминула і Україну. Але ж на тлі бурхливого розвитку світового туризму, не дивлячись на пандемію, все ж постає питання про роль України на світовому ринку туристичних послуг. Слід зазначити, що об'єктивно вона має всі передумови для інтенсивного розвитку внутрішнього та іноземного туризму: особливості географічного положення та рельєфу, сприятливий клімат, багатство природного, історико-культурного та туристично-рекреаційного потенціалів. Якщо порівняти розвиток світового туризму та розвиток туризму

в Україні то на фоні світового масштабу вона виглядає дуже скромно. На сьогоднішній день українське людство воліє інвестувати свої кошти у закордонний відпочинок особливо по системі All inclusive.

Які умови заважають налагодити комфортний туристичний відпочинок на Україні?

По-перше, це складна соціально-економічна ситуація, яка не дає врегулювати механізм стимулювання туристичної індустрії. Також не слід забувати, що на Україні вкрай несприятливі внутрішні умови розвитку в країні, які постійно примушують мужньовладців активно шукати нестандартні шляхи виходу з фінансової кризи [4].

По-друге, одна з основних причин низьких темпів розвитку туризму – брак інформації про Україну. У жодному місті України не роздаються безкоштовні буклети-путівники історико-культурних пам'яток міста [1].

По-третє, різноманіттям туристичних послуг, можуть похвалитися переважно великі міста (Київ, Карпати, Львів, Одеса), деякі історичні та культурні центри. В той час коли, в більшості міст України можна розвивати промисловий, оздоровчий та інші види туризму.

По-четверте, відсутні кошти на реконструкцію пам'яток історії та архітектурного мистецтва, а залучення інвестицій гальмується через неврегульовану нормативно-законодавчу базу країни [3]. Як відомо в Україні багато пам'яток архітектури, для відновлення яких необхідні значні капіталовкладення [2].

Ці проблеми гальмують розвиток туризму та туристичної індустрії в Україні. Вирішення цих проблем вплине на покращення економічного і соціального розвитку країни. Поліпшити ситуацію однозначно може реклама та різноманітна участь фахівців і представників турагентств у відомих світових туристичних виставках. Я завжди говорю: – «Якщо хочеш, щоб про тебе дізнались – при кожній нагоді розповідай про себе». Щоб поліпшити туристичну інфраструктуру України, треба створювати програми які будуть спрямовані саме на усунення проблем. Один із кроків для поліпшення туристичного бізнесу в країні – спрощення процедури перетину кордону, зниження оподаткування туристичних компаній, поліпшення сервісу в готелях та вводити систему All inclusive в наших українських базах відпочинку, санаторіях, готелях. Якщо обслуговування буде високої якості та на належному рівні, тоді і попит на послугу буде користуватись популярністю.

Отже, підсумовуючи все вищезазначене, можна зробити висновок, що в галузі туризму проблемою сьогодення є неефективне та нераціональне використання відповідних ресурсів, в цьому свою роль зіграла і всесвітня пандемія вірусу COVID-19. Також на сьогодні рівень розвитку туристичної індустрії не відповідає наявному потенціалу. До проблем розвитку можна віднести відсутність розвиненої інфраструктури, низька якість обслуговування, відсутність якісної реклами та глибинної інформації про готелі, санаторії, тури по країні та послуги, які надаються не на світовому рівні. Ці всі недоліки призводять до не достатнього розвитку туристичного бізнесу в Україні.

Література:

1. Гайдук А. Інтегрований туристичний концерн. Сучасна форма туристичного підприємства в умовах глобалізації. *Регіональна економіка*. 2006. Вип. №2. С.204- 212.
2. Павленко Е. П., Нумер Ахмад. Состояние, проблемы и перспективы развития туризма в Украине на современном этапе. *Вісник Одеського державного екологічного університету*. Одеса. 2008. Вип.5. С 42-48.
3. Томаневич Л. Формування ринку туристично-рекреаційних послуг в Україні в контексті євроінтеграційних процесів. *Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Стратегічний розвиток регіону – економічне зростання та інтеграція»*. Чернівці. 2006. С.362-365.
4. Шульгина Л. М., Гаевская Е. Е. Тенденции развития рынка туристических продуктов в Украине. Москва, 2006. 232с.
5. Шульгіна Л. М. Маркетинг підприємств туристичної галузі. Київ, 2006. 578с.

СКЛАДОВІ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Пущенко В.В.

*Науковий керівник: Догадайло Я.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Сучасне підприємство змушено відшукувати додаткові резерви використання ресурсів, враховуючи виникнення нових ринкових потреб та забезпечуючи динамізм власного потенціалу. Для виявлення причин цієї зміни слід уточнити його складові елементи. Тому обґрунтування складу потенціалу підприємства є актуальним завданням.

У сучасній економічній літературі існує безліч підходів до розгляду складу. Обґрунтування складу потенціалу підприємства було здійснено в п'ять етапів: аналіз основних існуючих підходів до визначення складу потенціалу підприємства; узгодження обраного складу потенціалу з особливостями галузі, в якій функціонує підприємство; експертне опитування працівників певної галузі, щодо складу потенціалу підприємства, на якому вони працюють; уточнення складу потенціалу шляхом порівняння результатів здійснення другого етапу дослідження з результатами експертного опитування; визначення сутності кожної складової потенціалу підприємства. Згідно з методиками по вибору кількості експертів [1, 2] на першому етапі дослідження було розглянуто вісімнадцять основних підходів щодо визначення переліку складових потенціалу підприємства. Вважається, що якщо у більш ніж половини підходів вчених погляд на складові співпадає, то можна стверджувати, що вони притаманні потенціалу всіх підприємств незалежно від специфіки галузі функціонування. Найпоширенішими виявилися чотири складові потенціалу: фінансові, трудові, організаційні, маркетингові ресурси. Результати теоретичних досліджень повинні підтверджуватися практичним